

Grafit blogja második rész - Születésnap hasznos tanácsok leendő és kutyára vágyó gazdik számára

Kedves Olvasóm!

Bízom abban, hogy izgatottan vártad már, hogy belekezdjek életem történetébe.

Először is megírom mikor is van pontosan a születésnapom. Zárójelben megjegyezném, hogy bármilyen jutalomfalatnak nagyon szoktam örülni. Nagyon fontos leszögezni, hogy kizárólag kutyáknak való finomságokra gondolok, ugyanis bármennyire is finom a fagyi, a kockacukor, a süti, amit ti esztek, az nagyon roncsoló hatással bír a fogainkra, szervezetünkre, tehát fogyasztásuk számunkra szigorúan tilos! Vannak olyan ételeitek, amelyeket ha fogyasztunk, mérgező számunkra. Ilyen pl a csoki. Igen, igen mondhatnátok, hogy „csak most az egyszer miért ne, nekünk is hadd legyen ünnepünk”, de ha már egyszer megkóstoltuk, s megszeretjük, annak utána már lehetetlen ellenállni. Egyébként sem egy ünnepnapunk van az évben, hisz' ott a Mikulás, karácsony, húsvét, meg amikor valami nagyon jót csinálunk, amiért jutalom jár (minden nap), akkor máris több lesz a kialakított egy alkalomból. Nagyon klassz finomságokat lehet kapni aminek mi ugyanannyira tudunk örülni mint ti emberek az édességeknek, az állateledeles üzletek, állatpatikák, számunkra működtetett bevásárló központok dolgozói készséggel segítségetekre lesznek ebben a fontos kérdésben.

Itt azért még annyit jó tanácsként megosztanék, hogy célszerű kipróbálni, hogy pontosan minek is örülnék mi, amikor ama jeles eseményt ünnepeljük, mint a születésnapunk. Ehhez csupán annyit kell tegyetek, drága gazdik, hogy látogassatok el velünk az állateledeles boltokba, hagyjátok, hogy feltérképezzük a választékot, s rátaláljunk arra, ami igazán a szívünknek kedves. Egyszer nekem egy sípoló süni nyerte el tetszésemet, még ugráltam is vele annyira boldog voltam. Nagyon sokáig megvolt, s nagyon szerettem. No, aztán egy későbbi születésnapom alkalmával kinéztem az alsó polcok egyikéről egy csuda klassz labdát, zsinórja is volt, s önfeledten fogtam a számban, hogy igen én ezt szeretném. Gazdim közben egy teniszlabdával próbált lekenyerezni, de én csak arra a zsinórosra vágytam. Arról már nem is beszélve, hogy mennyire koptatják fogainkat ezek a lasztik. Ő sajnos ezzel sem volt akkor még tisztában, de mára legalább már ezt pontosan tudja. Nagyon ünnepélyes pillanat volt mindaddig, míg meg nem kérdezte az eladót, hogy ez mennyibe kerül? Nagyon jutányos áron, 1700 forint volt... Ekkor kb 2017-et írtunk. No de minő borzalom, ahelyett, hogy gazdim azt mondta volna, hogy Grafit válassz még hozzá valamit, olyan képet vágott mintha egy kiló savanyú citromba harapott volna egyszerre, azt mondja: „ennyit ezért!” Odaveszett az örömteli pillanat. Ebből is láthatod kedves olvasóm, hogy mennyire kicsinyes, pedig az eladó még azt is megjegyezte, hogy „ ebből a fajta termékből ez a legdrágább itt az üzletben.” Hmm... igen mindig is jó szemem volt arra, hogy felismerjem azt, ami minőségi áru.

2020-ban meg kitalálta azt, hogy no, majd meglep valami igazán eredeti ajándékkal, annak biztosan nagyon fogok örülni gondolta ő! Nem is sejti senki sem, hogy mit kaptam tőle! ☺ Vett nekem egy labradornak, egy akkora medencét, amiben szinte csak a lábam tudom megmosni... Ez olyan mintha neki ajándékoznék egy baba fürdőkádat. Ha kaptam volna egy félkert nagyságú tavat, amiben úszhatok kedvem szerint, míg itthon várom őket a rekkenő hőségben, na az igen, az meglepetés lett volna, de egy „kutyakölyöknek való medence!” Nem is szoktam belemenni. Bodza, aki jelenleg vezetgeti az utcán, (akiről majd a későbbiekben fogok mesélni), (Mondjuk előljáróban legyen annyi elég, hogy legalább annyira nevetlen mint a gazdám), ő szokott benne lábat mosni mikor hazajönnek a nyári forróságban.

Nos, nagyon elszaladt az idő, de ezeket nagyon fontosnak tartottam megosztani, hogy ezzel is segítsek kutyatársaimnak, hogy mindig a jól megérdemelt, kedvük szerint való ajándékot kapják meg tőletek!

Zárásként szerepeljen itt születésem pontos dátuma: 2012. augusztus 20. Nemzeti ünnepen születtem. Ezek a napok mindig végtelen örömmel töltenek el, mert reggeltől-estig én vagyok a középpontban... mert amúgy az év többi napján nem????

Ha szeretnél olvasni születésem történetéről, első lépéseimről, gyermekéveimről, akkor nincs más hátra, mint figyelni a következő szerdai bejegyzést. Annyit segítek, hogy minden szerdán vár rátok egy-egy kis szösszenet, azt neveztem ki munkanapnak, mert előtte is utána is igen elfoglalt vagyok. Nevelem Bodzát, meg a gazdám, elég sok időt elvesz az életemből, ellenőrzöm a kertet, hogy ne lógjanak be holmi „idegen” macskák, hétvégén meg fogadom a vendégeket, főleg azokat, akik valamivel kedveskednek nekem.

